

UNU ESEMPLARU

Acăstă făia ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții săi săi prin postă trămitând și prețul.

50 BANI

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Giranle responsabile : EFTIMIE IONESCU.

RECTIFICARE

Uă datorie de onore avemă de împlinită prin rectificarea de faciă.

D. Michail C. Cogălniceanu, din Ploiești,
D. Costache Iliescu din Drăgășani,

D. Em. M. Mehtupciu, din Buzău, și
D. Goran, șefulu stației din Reni, s'a stersu din catastihul Dracului, în care se trecuseră ca neplatniči.

Implinindu-ne acăstă datorie, ce ne impune onorea noastră, le mulțamimă pentru graba ce a puștu în achitarea sumei datorite.

Administrațiunea

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul de moftologie gratuită alături GHIMPELU

Madrid, 20 Marte. Regina s'a hotărătă să facă trei parastase pentru pierderea tronului, care i se părea prea mare pentru corpul său delicat. Mortpensier a cerut mâna reginei, care îi ofere ca dotă corona pierdută, și pe care crede a o regăsi prin ruinele ce face Spanie.

Unu amicu alături ambilor fidantăi i-a consiliat să vie în România și să se popese, fiind că, după experiențile făcute, s'a constatat că nici un animalu pe lume nu trăsece mai multă ca popii și jidani.

Aspirațiunile și unora și altora suntu acele-asi ca și meseria loru. Unu cersescu cu pușca în codru și orașe corona Spaniei, cei din urmă cersescu cu bita și pământul punga. Prin urmare și morala loru chiaru egaliséză.

Se dice că D. Epurachi și Costaforachi le-a promis puternicul lor concursu, trimițindu de uă camdată pe cucerinicul Tache și Cârpălă întru ajutoru. Republica Spanie tremură de grăza astor doig gigant apelpisit. Trenurile Văcărescilor suntu gata a-i transporta.

MĂGARULU

Măgarușiu, la ierbă multă
Te aducu în țera mea :
Totă lumea-aci ascultă
Numai, dău, de gura tea.

Pocăltită te vădu pe tine,
Pară că de ană n'ai măncată;
Déră la mine, dău, de bine
O să dai, îți spuiu curată.

Penă anulu n'o să trăcă
Veři fi pepene de grasă!
Dându-ți oră dintr'uă dăsagă,
O să te țiu de Ispasă.

Și atunci, ca uă vasilcă
Capulă tău îlă voiū găti;
Și peste oī fară frică
O să te puiu a domni.

Haide, intră cu pasu mare
Pe pămîntul românescu,
Pășesce peste hotare,
Că lupi străini te gonescă.

Déră... cându în turma lânosă
Domnă putinte te-î vedea,
Lighionă măncăciósă
Te rogă a nu te-arăta.

Nimica fară de mine
Să nu facă de capulă tău,
Căci îți spuiu, să scii de bine,
C'o să facă, dău, numai rău.

Déră între oī, cumă se vede,
Măgarușul pocăltită
Mintea amețită își perde
Și pe prostii să a pornită.

Pe ciobană iute 'lă isbesce
Cu copita'i dreptă la miră :
Tote oile răsnesce,
Prostindu măgaru în siră.

Penă într'uă diminetă,
Cându se puse-a'lă săgetă
Treis măni pline de viieta
Ce Sâmbetele 'i purta.

Si unu Smeu plină de turbare
Vărsându pe nări numai focă
La pămîntu, fară 'ndurare.
Ilă trăntesce chiaru pe locu.

Dobitoșul deră rămâne
Ca unu bivolă josu trântită,
Pen' ce sōrele apune,
De frică incremenită.

Astă-felu multe dobitoșe
De cându facă de capulă loru,
De vr'ua căti-va ană încóce
Moră afară din oboră!

REVISTA POLITICOASĂ

București, 10-22 Baba-Marta. 1873.

Din grația Domnului, și din voința stăpînilor nostru, etă-ne ajunși în fine la capitolul primăverei, ca să mai împătemu încă uă cununa de rose pe gloriósa noastră frunte de guvernare!

Gloriosele noastre acte săvîrșite în acestu timpă probăză îndestulă tutoru națiunilor că amă trăită și trăimă într'uă vietă de primăveră. Atâtă noi, cătu și țera, de la uă margine la alta, e bătă de fericire! Patru săi cinci acte mari mai avem să facemă, și buchetul va fi terminat.

Câte-va jonețuni cu Austria, Banca fonciară străină, schimbulă a cător-va moșii, uă dare nouă pe aeru, uă alta pe apă, uă

alta pe ghiață, pe coșiuri, pe ferestre, pe ierbă și arbori, etc. etc. etc. să atunci vomu dice și noi ca proorocul: *acum să lobezește, pe robii tăi, stăpâne, că vădură ochii lorii măntuirea nemului lui Isdrail!*

In marea noastră bucurie, facându-ne socotile singuri, uitărăm pe adversarii noștri, la care, deoarece, nu aru trebui să ne mai gândim, pentru că de, ce să mai dicem și de ei! Datu-său și ei intereselor private și nu mai așa timpu să se mai gândescă la gheșeșturile noștre spre a ne mai cere socotela, după cumu cred că le dictă constituțiunea și interesele generale. Atâtă mai bine! Ce trebuie să se mai ocupe de interesele altora lăsându pe alii loru în paralizie? Acumă văd și ei că interesele loru suntu mai aproape de cătă ale altora, săpoi, de ce amu mai fi noi guvernă, dacă nu pentru a îngriji de interesele generale spre a le face p'ale noștre proprii? Ce e că a mai rămasă cătă-va nebună? De sicur că și aceea voru prinde minte că și majoritatea terei și atunci linistea e complecta.

Ho! ho! Voru esclama amicii noștri cei fricoși, dară noulu partită ce s'a formată acumă?

Nu e nimicu! Această suntu, precumă dacea unu bîrsană, pe cândă era cu punga gălă și infocată patriotă! *Zăpadă de Iunie*:

Totu așa dicem și noi de partitul avocaților! Zăpadă de Iunie, care se va topi la celu d'antaiu vîntu ce va sufla asupra intereselor personale. Prin urmare nici din acăstă parte nu avem să ne tememă, și astă-felă, cu ajutorul celu de susu, vomu guverna cătă vomu vrea!

*

Confratele nostru din Botoșani, *Independentul* pene la măduva șselorū, în ultimul său numără ne spune că nasul său de prepelicară a miroșită prin capitală și conjurațiune antidinastică, dară fără să spue cine suntu urzitorii acelei conjurațiuni născocite prin miroslu nobilului său nasu!

Nu ne era destul că cei din capitală ne denunță pe fie-care di că conspirăm și că constituțiunea e aproape așa da obștesculu sfîrșită, săpoi acumă mai vine și D. Independent să ne spue că conspirăm și că D-lui e cuzzistă, și că n'o să vrea să ne mai asculte. Ei săpoi? Ce e cu asta? S'a sfîrșită omenirea de pe față globulu?

Noi aici suntem săpte care domnimu, și ei acolo ilu așa numai pe D-lui! L'omu purui varisi, și etă-ne pentru a două oră scăpați de D-lui. Popa să trăiască și cu neica Bis-mark, că nu ne pasă de nimicu. Banii avem berechetă, imprumutul celu nou e incepută deja!

Iată dară totul terminat cu bine și fără grija!

Și cândă chiară ar fi ceva de temută, nu mai avem noi și alte mijloace de a-i purala? Grădinile de pretreceri băutore

suntu aproape a se redeschide, luxul și betia nu mai dă nimului timpulă a se mai gândi la alte afaceri mai importante, liberalii său roșii dormă ca dușii de pe ceea lume. Și cândă, ferescă Dumnezeu, săru intembla să se descepte roșii, ceea ce nu mai credem, cadrele electorale suntu gata pe picioru de răsboiu, armate și bine echipate. Unu iureșiu, și totul revine la linistea primitivă!

*

Mojicii din Ocenele mari au inceputu să facă gălăgiă, fiindă că amu inceputu de la ei cu aducerea la indeplinire a unei dispozițiuni din petițiunea noastră din Iași, în alu căru capă era fratele Epurache, pentru care l'amă și resplatită cu unu portofoliu.

Ce le pasă loru déca le-amă luată tah-tulă sub-prefectură și pe jefuitorul de pace? Acăsta ne-a dictat-o interesele noștre, și ne mai dictă că să desființamă mai întaiu plășile, ca astă-felă din districte să facemă plășă și din mai multe districte vomu face gubernii, și aceste gubernii voru fi stăpinate de némurile noștre, eră nu de mojici ca ați. Să ne ajungemă noi la acestu scopă, și le vomu arăta mojicilor spatele; slugilor, cândă nu ne mai trebuie, le dămă cu piciorul. Ieră celoră care facă gură le vomu pune călușulă în dinti : prin urmare în față acestora ne milostivimă a povățui pe rezvrătorii din Ocenele mari să tacă locului, déca voru să rămăne téferi acasă.

EPISTOLA D-LUI MAVROGHENI

DE LA UNU SIMPATRIOTU AGRAMATOSU

O Efendi Mavro-gheni,
Visteria s'i sleită,
Ațesta me cacofeni,
Cătă pré tărđiu amă sosită,
Ca si faco na Vlachia
Grosia sute de miă
A cumpéra în Greția
Ena ćitherna, cumă stii,
Că si moșii a Dimitale
Amartia și isbăvi,
Furându nițele parale,
Puțuri, spitaluri zidi.

Ma nu stiu cumă catergarii
Budala di gazetarii
Strigă 'ntr'una gheșeftarii,
Că sunteți voi ómeni mari,
Cândă voi pseftu-mi sunteți
Și megalii procamenii
Cu chefali te aveți,
Cu Nemții și cu curtenii.
Una 'ntr'alta voi lucrați
Ma to stavros, pre Vlachia
More, să o transformăți
În curata Ghermania,
După cumă vi-a porunțito
Bismarco, o Prusianosos,
Cândă din picioru a isbito
Coțul seu tel maniosos
Dicendu ena argastiri

Din Camera să fateți
Și drepturi na omenirii
Străinilor să vindet

O cilibi-Mavro-eni,
Români s'aștă indrajito!
Dău, ești nu stii ti na gheni
Cu astă némă afurisito?
Trebue, more, 'n butuță
Mesa tare să'lă bagați
Că suntu mai rău de cătă Turții
Acești Vlachi spinzurați.
Pre Christianii, ca mini
Elinos său Ghermanos
Ti necistesă cu rusine
Cândă tu aș osii di rosi
În stoma din intemplare
Cilibi-mu le-aruncați,
Parcă din a loru spinare
Astă gheliro nouă dată!

Asta, deoarece, me cacofeni
Să vă spună, ma to stavros,
Cilibi-mu Mavrogheni,
Că Vlachulă e mojicos,
Și trebuie în butuță
Mesa grabnică să'lă bagați,
Și, de i nevoia, pre Turții
Pe spinare'i să'i chemați.

MOLIMA MINISTERIALE

Afurisita bolă mai e săcăstă molimă ministeriale, și răul este cu atâtă mai periculosu, cu cătă medicina nu i a putută găsi nică unu leacu pene astădi!

Amă avută ciumă simplă, ciumă negră, holera, dalaculă, à-bubă, dropica, oftica, și mai în urmă anghina disă leica-Lefterica. Avuseseră totu felul de nevoi, duce-sără pe pusti, numai acăstă nenorocosă molimă nu făcuse invasiune la noi.

Trebua să vie d. Sirmă la ministeriu ca s'o introducă, s'o propage și să molipsescă lumea de densa, incepându mai întaiu de la colegii săi.

Și-aducă aminte cititorii noștri de nărvurile vinărarulu Sirmă : sci'u toti cătă de blajină și cătă de dulce se pörtă cu toti cătă se intemplă a da ochi cu mutra dumnebului. Toți cătă au avută deosebitul noroc d'a fi injurați, suduiți, sictiriți, dată afară, imbrânciți și loviți de dumnebului potu da dovezi temenice că nu inventamă nică măcaru unu cuvințelui din tōte acestea.

Ei bine, ce s'a intemplată?

Acăstă bolă nebună, care a năptit ghiarele în persona multu iubitorulu de «limbă germană» nu s'a mulțamită numai cuă victimă. Ea vrea să se intindă din omu în omu, și, intocmai ca ria și ca pecinginea, să împodobescă cu lustrul ei tōte somitățile noștre politice.

Molima găsi de cuvintă să și facă solemnile ei succese incepându antei cu Bizdadéua.

După cumă amă narrat în numărul trecută alu *Ghimpelu*, în poesia intitulată *Tambura*—și pe care trămitem cu totu respectul pe cititorii s'o mai repete — Bizdadeli 'i veni 'n capă să visiteze spitalul Colții și, după ce și ispravise isprava, tocmai cândă era să plece, trecu pe langă unu ore-care elevu, d'ală căru nume habară n'avem, care avu cutezanță d'a se uita la dumnebului ca boulă la pôrta nouă, fără a se gândi să și puie mâna la căciula și să și-o scotă pene la pămîntu înaintea Luminăției Séle.

Nici una, nici două! Bizdadéua se supără și își ești din balamale; înhăță de guleru pe elevu, ilu

teri mai multu imbrâncindu-lu cătu va timpu și apoi
dise nebăgătorulu de séma cun tonu princiarii, adică imposantu și maiestru :

— Cine este dumneata? ce este?
— Suntu elevu la cutare scolă!

— Cumu se pote să nu mă salutu? Cumu se pote
să nu mă cunoscu pe mine, vestita Bizdadé, fe-
cioru de Vodă și prietenu cu atatia împărat? Auți!
Să nu mă cunoscu pe mine, pe mine care amu pre-
tentiuene să mă cunoscă tota lumea!

Bietulu ténéru în timpul acesta rămasese imă-
murit, căci nu scia ce să facă: și venea și să rida,
și venea și să respundă, și venea și să se indigne
pe prostii săi de dascăli care nu lă invetaseră a cu-
noscere pe Măria Sea, său chiaru și pe părinți, care
nu ngrisera să arate portretului Luminătei-séle.

Bizdadéua énsă, roșiu la față ca unu căifar, turbatu de mânie și aprinsu penă în virful urechilor, iști scose portfoliul de notișe și întrebându pe victimă cum o chiamă, și scrise numele și se de-
partă pronunțându de mai multe ori: — amu să
te fac eu! am să mi-te invetă e minte pe dumneata!

Acumu intrebămu pe orii-cine rugându-să ne
spue déca n'aveam dreptate să dicem că e afuri-
sită molima ministeriale, plecată din hanul Slăta-
rilor și ntinsă pe slătăresce asupra maaarilor
noștri ómeni de stat!

Dérū s'o fi creșendu pote căci să ncheiatu co-
media! Aș! Comedia urmăză inainte, căci molima
e molipsitóre, mai cu séma primăveră, cându să-
gele intră n ferbere ca mustul de tómna.

Conu Naiță Cracioiescu său — după cumu pro-
nunță domnia sea — domnul ministru Nicolae
Crecileșcu, opresce uă birjă de stradă într'una din
dile și, suindu-se n ea, dice birjarului :

— La minister!

Birjarul, care nu scia cine e unchiușul asta
și ce nsemnéază «la minister» trase biciu cailor
și porni dreptu. Cându ajunseră n dreptul stra-
dei ce se coboră de la vinărară Fluier-a-secu și mer-
ge spre teatru, birjarul măna inainte, énsă mini-
strul ilu îndreptă cu bastonul ce avea n măna,
dicendu:

— Nu ti-am spus, prostule, să mergi la mi-
nister? In cotro mergi?

Si birjarul intorse caii și apucă de vale, dreptu
inainte. In fuga mare ajunseră n dreptul uliței
ce duce la tribunale, unde n stânga se află bis-
erică Brezoianu. Birjarul pornia inainte spre te-
atru, său că nu scia ce este «ministerul» său că
scia altu minister, pe celu din față Episcopiei său
pe celu de la visteria!

Atunci coconul ministru se supără focu, ilu
îndrepteză din nou și lă muștră cu vorbe și mai
putin delicate de cătu mai nainte.

Nefericitul birjar o iea în sfârșit la drépta,
pe ulița cei arătase și, văndendu multă lume strinsă
în față tribunalului, secția III, opri trăsura toc-
mai în față ușii, după ce strigase ómenilor să se
dea la uă parte.

Atunci ministrul se face focu, se scolă în pi-
cioare n midlocul trăsuri și ncepe a croi cu ba-
stonul pe bietul birjar, dicendu plin de tur-
bare :

— Porcule, nu ti-am disu să mergi la mi-
nister? Cumu îndrăznesci să nu scii tu că ești suntu
ministru și că ministerul meu e colo, nițelu mai
nainte?

Birjarul prostuțu tăcu din gură, înghiță bătaia
și trase la ministerul ministrului, nu énsă fără
ală gratifica n urmă c'u bună duzină de compli-
mente, mai gingeșe de cătu cele cei adresase ilu-
strului personagi.

Etă efectele «molimii ministeriale»!

D. Sirmă trebuie să fie mandru ca unu cocoșiu
bădăranu că isbutită să vădă și pe alii ajunși în
doga sea.

Alergați derū, ómeni bună, alergați de cumpărăți
portretele ministrilor și ale tuturor pricopsitilor

ómeni de ordine, ca să cunoșteți. Si voi, dascăli-
lor, cereți de la logofeția scolelor chipurile ace-
storu giubeli și nvetați pe scolarii vostrui să cuno-
scă, căci etă ce li se pote întempla! N'auditi că
nu e permis nimulu să nu cunoșcă pe acesti eroi
de nöpte? Ce dracu: pricepeți-o uă dată și grăbiți-
vă a'i cunoșce său a'i face cunoșcu, căci numai
ale loru mutre suntu telismanul celu mai eficace
in contra «molimii ministeriale»! Faceți atita lucru,
celu puținu pentru nöpte de 10 Marti, in care
acuma 2 ani înătară puterea!

LUMEA DE ASTĂ-DI

Ómeni ađi adoréza
Aurulă dreptu Dumnedeu,
Si virtutea împiléza,
Sfărâmându'i cultul său.

Uă turbată vînătore
Dreptulă neîncetău
Ii facă, vai! în diua mare
Cu unu brațu învierșinat.

Rădică, fără rușine,
Mincinii măreții altari:
In picioare orii-ce bine
Calcă toți, rîdându amară.

Facă traficu din cele sfinte,
Uni p'alții s'amâgră:
Fiu 'nselă pe părinte,
Frații pe frații se pismuiesc.

Cu turbare se sfâșia
Pentru-uă gliă de pământ
Tărății, vai! de tirani
Intr'unu negurosu morment.

Furnicară de 'nselăciune
Pământulă a devenită:
Ura 'ntr'ensulă nu apune,
Ci s'aprende mai cumplită.

Uă luptă d'esterminare
Intre ómeni să aprinsu:
Mundulă vrea ca să devore
C'unu incendiu vastă, uestinsu.

Si ruinei buciuémăză
Să se scotă din morment,
Că 'n astu seculu ii creează
Altară intregulă pământ.

(Telegraful)

M. C.

CĂDĒTURILE

Amu ajunsu curate «Cădēturi» de óre-ce «Că-
dēturi» domnului M. Pascali nu încetéză d'a se
totu represinta să atrage publicul cu duiumul.
Adevărul e că suntu și nostime, bată-le pustia!

Ce să dici? «Așia e, mamă sócră!»

Pentru că suntem cădēturi, trebuie derū să aler-
găm la doftori și să-i întrebămu: ce leacu trebuie
să căutăm ca să ne mai inviorăm, să ne mai aducem
uă dată aminte de tinerețe, să ne mai re-
sucim mustăcioură și să ne mai dea fiori prin vine
cându vedem luna plină pe cerul seninu și zefi-
rul măgâindu-ne obrăjorii?

Dérū... doftorul o să ne céră parale pentru
consultatiune!

De ce să mai cheltuim, cându apele de la Vă-
cărescă facă din hodorogă și cădēturi tingăi sprin-
teni ca de 18 ani? Haide derū cu toți la «Apele
de la Văcărescă».

Dérū să ne ntelegem mai anteiu. Noi nu vremu
să espunem pe cititor să și cheltuiescă paralele
și apoi să nu aibă cu cei plăti abonamentele: prin
urmare nu trămitemu tocmai în Dobrotesa, ci la
sala Bossel, ca să vădă numai uă dată pe d. Millo
in «Apele séle de la Văcărescă» căci devin destul
de viol, ori cătu de «cădēturi» voru fi.

Ce să dici? «Așia e, mamă sócră!»

Dérū, fiindu că veni vorba despre cădēturi, să
vorbimu despre căteva lucruri căduțe.

Prima cădētură este Bucarester Tramways, care
are ciudatul obicei d'a și duce mușterii penă:

La spitalu la Mavrogheni,
Dă'mi, Bibico, dă'mi,

ș'acolo lasă n midlocul şoselei pe josu, ca aposto-
lii, cu deosebire numai că le ieșă înainte plata pen-
tru aducerea înapoia, cum să a'ntemplatu in sera de
lăsatul seculu!

Uă a doua cădētură este d. Borăache, casiarul
centrale, care voi cu orii-ce prețu să vădă și mo-
netele russescă, nemescă și turcescă in doga dumne-
lu de cădēturi, scădându-le valorea ca să și pătă sui
dumnelui gheșteiela din schimbul lor. Si ce bană
imparte visteria? Niscai-va monete române de căte
50 bană și de 5 lei nouă, cum să totu anunțatul de
prin Decembrie trecut? Aș! Totu monete d'ale scă-
dute, și mai cu deosebire monete cu prețu de 3 sfor-
turi de rublă, nescădute acestea, pe cându tōte cele
alte fractiuni din rublă a' fostu scădute!

A treia cădētură este primăria, mai anteiu că
rămasu numai cu 5—6 stilpi din 17 s'ală doilea
pentru că și-a îmflatu pré multu stomacul cu bă-
nișorii bratarilor, pe care lăsă să jafuiescă lu-
mea, văndendu pâinea de 137 dramuri cu 35 bană
la gherete și cu 40 pe la băcăni, și aceia prostă,
crudă, cu găndaci și négră.

«Cădēturi» ale puterii, mergeți derū și vă
vedeți oglinda la «cădēturi» d-lui Panali și dicetă
in voi: «aşa e, mamă sócră!»

Apo duceți-vă la «Apele de la Văcărescă» și ce-
reți d-lui Millo să vă puie căte unu timbru, orii d
căte orii pronunțați numele de «dreptate» «legali-
tate» «patriă» și «naționalitate»!

Sunteți timbrui cu disprețul publicului, derū
vă mai trebuie unul și d'ală d-lui Millo, unul și
d'ală d-lui Pascali, căci.... sunteți «Cădēturi»!

BIBLIOGRAFIE

A eșitu de sub tiară:

DE
B. PETRICEICU-HASDEU

PRECIULU: 1 Leu 50 b. pe hârtie bună, 1 Leu pe
hârtie ordinată. De vîndare la toate librăriile.

ANATOMIA MICROSCOPICA

SAU

ANATOMIA GENERALE

Pentru usulă Facultăților de științe și Medicină

DE

C. D. CHABUDIANU,
Doctor în Medicină.

Prețul unui exemplar, pe hârtie bună, 4 lei nuoă
De vîndare la toate librăriile.

INSTITUIILE SECRETE

ALE

JESUITILORU

DE

I. C. GARLEANU.

De vîndare la toate librăriile.

ADEVERUL

ASUPRA CADERII

MINISTERIULUI BRATIANU

SAU

LIBERALISMUL SI ISTORIA LUI

IN ROMANIA

SI

SISTEMU DE A GUVERNA AL LIBERALILOR ADEVERAT

DE

EMANOIL CHINEZU, celu în totă firea.

De vîndare la toate balamururile. Prețul 5 lei n.

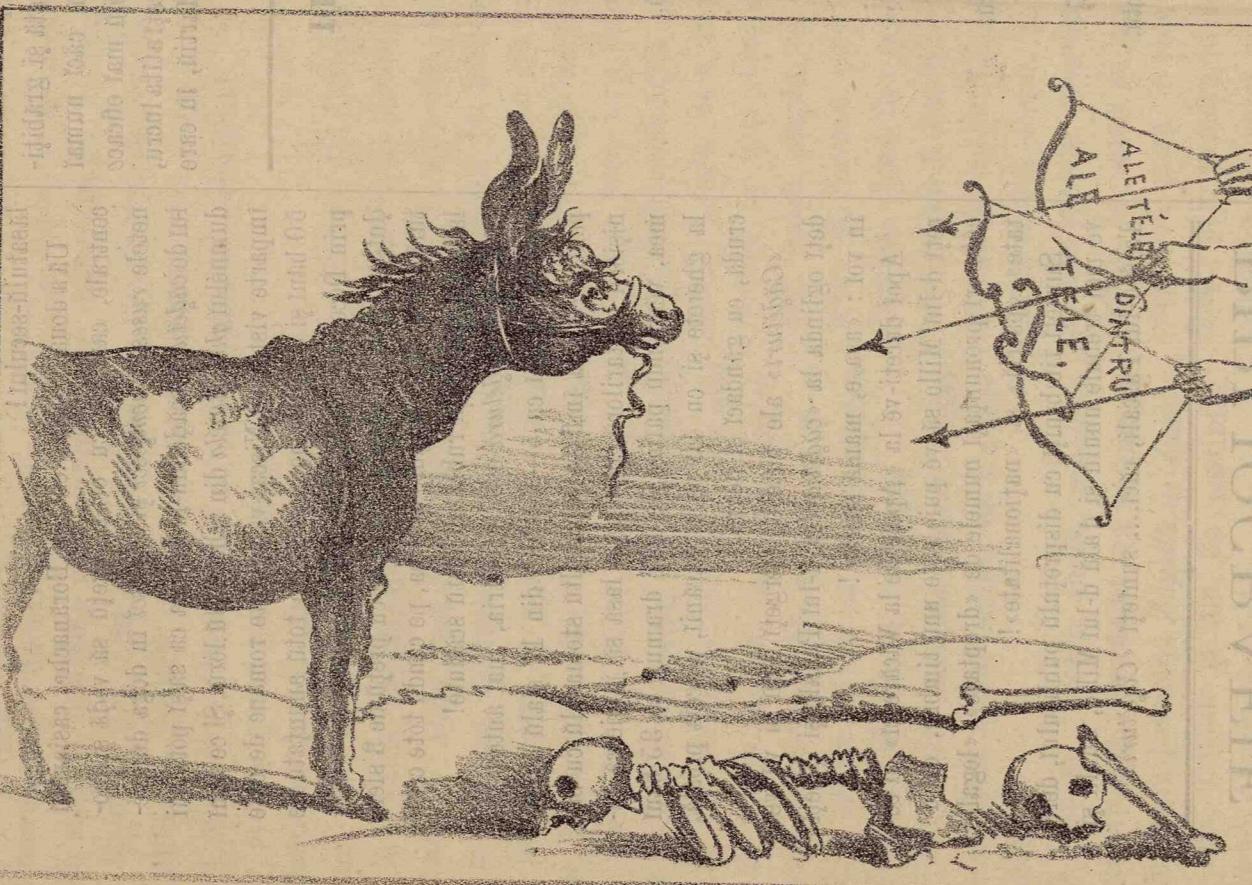
TEATRU CEL MARE

Astăzi, Dumineacă 11 Martie

CAZATURELE

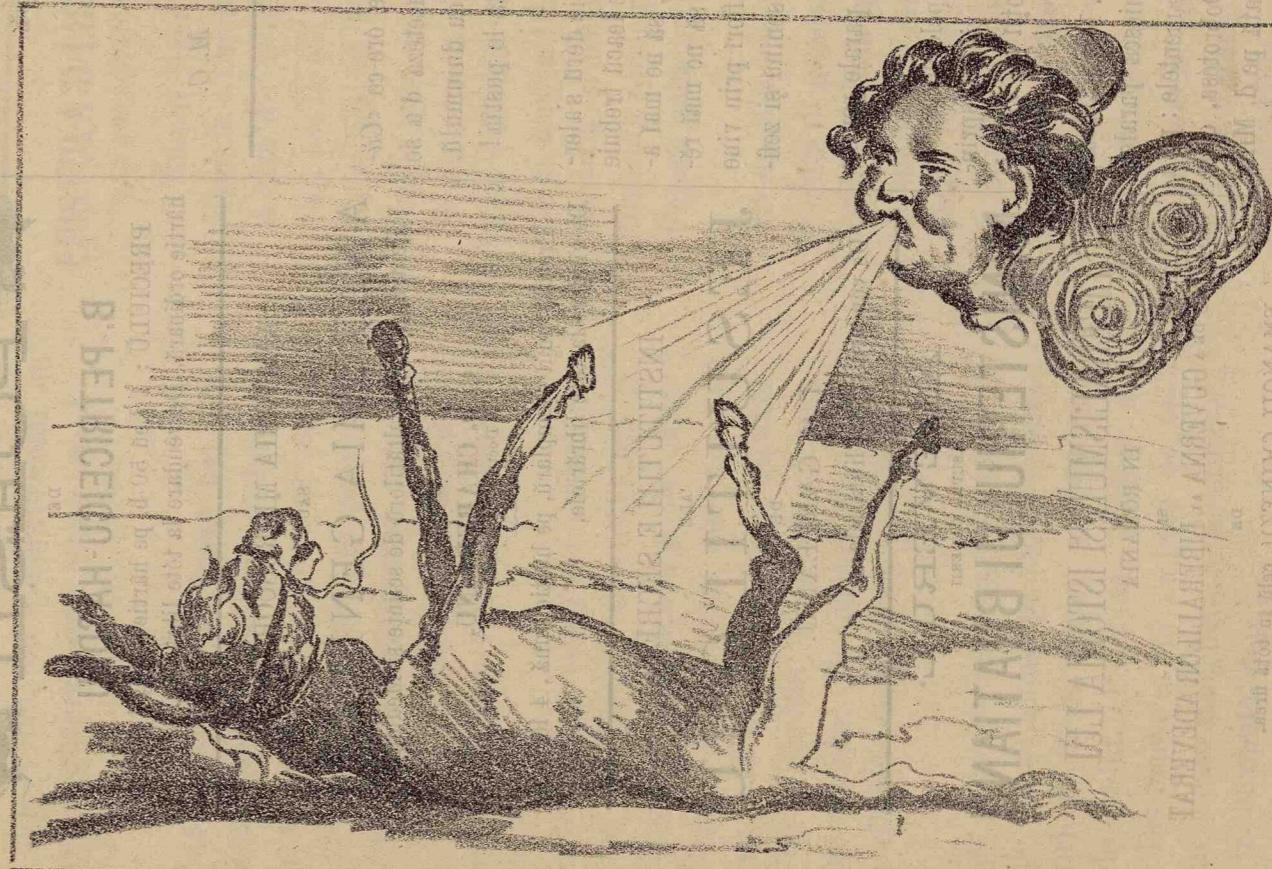
Typog. Laboratorilor Români Strada Academiei No. 19.

PERIOADA I. — Adusă lihnită din paragini necunoscute, e recomandată oilor și pusă în capul lor să le conducă, să le arăte calea cea bună și să le facă fericite.

PERIOADA III. — Părăsită de toți privindă scheletele ómenilor morți sub ale séle auspicie, se ngrăsiă c'a ajunsă nude i-a plăcută și înfruntă fără sfială săgețile ce'lui isbescu.

PERIOADA II. — Schimbându-și părul, dărănavul nu, trănti cu picioarele pe Baciu, care'l aduse și începu să iama prin turmă pentru ajungerea scopurilor săle dobitocești.

PERIOADA IV. — Până în cele din urmă se va găsi un Smeu care c'uă singură suflare să-i arête lungul nasului și să-l scobore josă de unde fusese rădicat, căci n'a sciatu să se măntie la înălțimea poziției ce i-se dedese!